एवं विलपमानस्य दुःखार्त्तस्य पुनः पुनः ।
मोहाच्च शोकसंरम्भाद्बभूव लुलितं मनः ॥ ४४ ॥
लालप्यमानस्य विचेतनस्य ।
प्रणष्टबुद्धेः पतितस्य भूमौ ।
मुहुर्मुहुर्निःश्वसतश्च धर्मं ।
सा तस्य शोकेन जगाम रात्रिः ॥ ४५ ॥

इत्ययोध्याकाण्डे भरतशपथो नाम पञ्चसप्ततितमः सर्गः
॥ ७५ ॥

CAPUT LXXVI.

DASARATHAE FUNUS.

तमेवं शोकसंतप्तं भरतं कैकयीसुतं ।
उवाच वदतां श्रेष्ठो वशिष्ठः श्रेष्ठवागृषिः ॥ १ ॥
अलं शोकेन भद्रं ते राजपुत्र महायशः ।
प्राप्तकालं नरपतेः कुरु संयानमुत्तमं ॥ २ ॥
वशिष्ठस्य वचः श्रुत्वा भरतो धारणां गतः ।
प्रेतकार्याणि सर्वाणि कारयामास धर्मवित् ॥ ३ ॥